

॥ खंड ०२ ॥

॥ ओवी नं. ३१/०१ ॥

॥ चतुर्पता गाईची ओवी ॥

॥ सावंगा-जळगाव दांडची मुळावरची ओवी ॥

॥ आदीमुनी अवतार मागुन आला ॥

- ॥ ब्रम्ह राखीचा साशा/साचा जागी केला । ब्रम्हाड रूपाचा ब्रम्ह देव उभा झाला ॥
 ॥ विष्णु राखीचा साचा जागी केला । ईशवं रूपाचा विष्णु देव उभा झाला ॥
 ॥ शंकर राखीचा साशा/साचा जागी केला । शंक रूपाचा महा देव उभा झाला ॥
 ॥ आदीमुनी अवतार मागुन आला ।

आदी पुरुष भैस आधीला खरा ॥ घृ ॥

- ॥ आधे पुरुष चतुर्पती । गिण्यान होईन अहीना मुखी ।
 उडवन तिर पतीची टोपी । हो हो म्हणता राहीन जित्ती ॥
 ॥ माव केली चैत्यन्यानं । एक शेजुन केल्या तिन ।
 चतुर्पता गाय आपण । गाय राहली, ईला उभी करन धनी ॥
 ॥ त्या राखीचा वंश हीन । हीन यवुग मोडनं जुनं ।
 आलं रूपा रूपात । राज यवग भैसाचं ॥
 ॥ ब्रम्हा विष्णु शंकर । चौथा आदीमुनी अवतार ।
 चार शिकके याहीच्या देहीवर । पुरला चव यवगाचा खेळ ।
 मोडनं देहे तिरकुट सारं ॥
 ॥ मोडन शिकका धनी कोण ? त्याहीचे दुत हिंडतीन वनवन ।
 त्याहीची शांती करन कोण ? द्युत नाचवतीन..,
 हे मानव अवघे जन ॥
 ॥ राजा विना फौजा सुन्या । त्याहीचे दुत हिंडतीन वनवन ।
 जुन पुंजता, बहु फजीत होईन प्रिस्थम ॥
 ॥ जुन्या पुंजल्यानं काय होतं ? पिशाळ ज्योत मुलकी येतं ।
 पिशाळ ज्योत मुलकी येतं । हे आहे खरं..,
 हे नात सुटन सारं ॥
 ॥ येईन नाथ, बसवनं नातं । शुध्द होतो हरी भजनात ।
 शुध्द होतो हरी भजनात । गडया रे..,
 जो करन भक्ती, त्याला देव देईन भेटं ॥
 ॥ पिशाळ ज्योत, शांत मुळ । मुलकी नाही सांगतो खरं ।
 स्वर्गावरून आले दोन केवळ । ध्वजा असमानी, विडा मोहर
 ॥ गादीवर विडा ध्वजा असमानी । तिथ जमा होईन प्रिथवी ।
 जेवतीन विडा, पाहतीन ध्वजा । तेव्हामग, मरणार नाही कोणी.
 ॥ ऐसे होणार नाही-नाही म्हणता ? उसनं झालं ।
 होईन उभा फेडन सारं । त्याला चौ-यांशी कदा नाही चुकणार ॥
 ॥ जित्या जन्मी चौ-यांशी आहे । मेल्या माग चुकन काय ? ।
 नामी राहयं भजनी राहयं । चुकन चौ-यांशी, अशी सांगी आहे ।
 ॥ यवगी आला सत्वधीर । जाणते नव्या यवगाचा खेळ ।
 याहीच्या हाती कळसुत्र । संग तारक उठला नित ।
 नाम भजा नित्य रूप ॥
 भजन :- ॥ नाम घ्याहो जगजेठी । तारण शिकवनं महीमा मोठी ॥
 ॥ नाम घ्याहो जगजेठी । तुमची महीमा होईन मोठी ॥
 गजर :- ॥ ब्रम्ह थकला, विष्णु थकला । थकला शंकर...
 कृष्णाजीन अवतार धरला । तु रंग धर ॥

मुळावरची सावंगा दांड ची ओवी पुढील पानावर...

॥ ओवी नं. ३१/०२ ॥

॥ चतुर्पता गाईची ओवी ॥

॥ **निरसनसह** मुळावरची सावंगा दांड ची ओवी ॥

॥ **आदीमुनी अवतार मागुन आला ॥**

॥ आदीमुनी अवतार, मागुन आला.....।

आदीपुरुष भैस । आधीला खरां ॥ घृ ॥

॥ माव केली, चैत्यन्यानं । एक शेजुन, केल्या तीनं ।

चतुर्पता, गाय आपणं । गाय मेली....

हिला जागी, करा हो हरी ॥

॥ चतुर्पता अथर्वन् वेद । गिण्यान होईन, अहिना मुखी ।

किंवा :- ॥ आदीपुरुष चतुर्पती । गिण्यान होईन अयना मुखी ॥

उडवणं तिरंपती ची टोपी । हो हो म्हणता, होईन जित्ती ॥

॥ होणार नाही-नाही म्हणता, उसनं झालं । उभा राहुन, फेडनं सारं

उभा राहुन, फेडनं सारं । त्याहीला चौ-यांशी...

चव-यांशी नाही चुकणार ॥

॥ जित्या जन्मी, चौ-यांशी आहे । मेल्या मागं, चुकवणं काय ?

नामी राहये, भजनी राहये । चुकन चौ-यांशी...

अशी, धन्याची सांगी आहे ॥ ०४ ॥

॥ जुनं यवग, मोडन हिनं । जुनं पुंजल्यानं, काय होतं ?

पिशाळ ज्योत, मुलकी येतें । पाहीजा पुढं....

हें/देहीत नातं, तुटन सारं ॥

॥ येईन नाथ, बसवन नातं । सुखः होईन, हरी भजनातं ।

शुध्द करन, हरी भजनातं । जोकोणी करन भक्ती...

त्याहीला देईन भेटं ॥

॥ पिशाळ ज्योत, शांती मुळं । मुलकी नाही, सांगतो खरं ।

याहीच्या हाती, कळसुत्रं । पुरवनं, चवयवगाचा खेळं ।

मोडन, देहीतलं तिरकुट सारं ॥ ०८ ॥

किंवा :- उडवन देहीतलं तिरकुट सारं ॥

॥ मोडनं शिक्का, धनी कोण ? तीघांचे द्रुत हिडंतीन वनवन ।

त्याहीची शांती, करन कोण ? द्युत नाचवतीन....

हे मानव/यवगी अवघे जनं ॥ ०८ ॥

॥ ब्रम्हा विष्णु, शिवशंकर । चौथा आदीमुनी अवतार ।

चार शिक्के, याहीच्या देहीवर । रूप रूपांचे...

पुढे राज्य, होईन भैसाचे ॥

॥ पिशाळ ज्योत, शांती मुळं । स्वर्गांचे येतीन, दोन केवळं ।

स्वर्गांचे येतीन, दोन केवळं । ध्वजा अस्मानी, विडा मोहरं

॥ गादीवर विडा, ध्वजा अस्मानी । अवघी जम्मा, होईन पृथ्वी ।

जेवतीन विडा, पाहतीन ध्वजा । तेव्हा मग,

मरणार नाही बा कोणी ॥ ११ ॥

डहाकी :- ॥ पिशाळ ज्योत शांती रूप । संग तारक उठन एक ।

त्याहीच्या संगतीनं....नाम भजो नित्य रूप ॥

भजने :-

॥ विडा भावाचा होयं । या विडयानं, देव करतो संभाळं ॥

॥ विडा घ्याहो भाव धरून । तेव्हाच होईन देव रायाचं देणं ॥

- ॥ अस्तुरी-पुरुषाचा भाव । त्याच्या घरी सदा, नांदतो देवं ॥
 ॥ भाव धरा, भक्ती करा । भावीका साठी देव, भावीक झालां ॥
 ॥ भाव या, अनामीकानं धरला । देव वचनांत, अखंड गोयला ॥
 ॥ अनामीका, घरी आला । भाव पाहुन, देवराया उतरला ॥
 ॥ ज्याचा भाव, त्याची भक्ती । विठोवा राया, देव त्याहीच्या संगती ॥
 ॥ ज्याचा भाव, त्याची भक्ती । देव राया, त्या भावीकाच्या संगती ॥
 ॥ ज्याचा भाव, त्याचा देव । उभा आहे, माझा अवधुत राव ॥
 ॥ उभा आहे, माझा सखा । आता नाही, या देहीला धोका ॥
 ॥ उभा आहे, माझा देव । आता नाही, कोणाचं भेवं ॥
 ॥ उभा आहे, माझा हरी । तुया विन मजला, कोण तारी ॥
 ॥ उभा आहे, माझा राम । राम करे, यवगाचे काम ॥

॥ निरसनसह आदीमुनी अवतार मागुन आला ॥

-: शब्दार्थ/चरणार्थ निरसन :-

आदीमुनी अवतार मागुन आला :-

आदीपुरुष आदीगण व शक्तीच्या ओवीच्या निरसनातुन आपणास ज्ञान आले आहे की : सर्वप्रथम एकला आपरूप आदीपुरुष निराकार निर्गुण निशकलंकी स्वरूपात होता. मग हा एकला आदीपुरुष ज्योत स्वरूपात उभा झाला. या निशकलंकी ज्योतीनं 'मो-हं सृष्टी रंचावी' ही इच्छा सर्वव्याप्त मनात सोडली/फेकली. ही इच्छाच मग मुळावरचा रंग धरून अद्भुत अश्या शक्ती स्वरूपात उभी झाली. शक्तीच्या ओवीत या शक्तीचा कर्तार असलेल्या निराकार निराधार आदीपुरुषा कडुन शक्तीला देणं मिळाले. या देणं मध्ये 'येतो मी खरा' असे आवाजी देणं शक्तीला मिळाले. मुळ यवगी उठलेल्या 'येतो मी खरा' या आवाजाचा शकुन साधण्यासाठी तो कर्तार आदीपुरुष धनी शक्तीने भाव धरून मांडलेल्या प्रार्थनेला पावन झाला. आणि तो आदीपुरुष शक्तीसमोर आदीमुनी अवतार रूपात आला. शक्तीने आपले तिरगुणांचे तिन शील्ले एक शेजुन तिन ठेवुन त्या आदीमुनीला अर्पण करून विनवले. चतुर्पती आदीमुनीने शक्तीला देणं दिलेत. यावरून आपणास ग्यान येते की : आधीला तो कर्तार धनी आदीपुरुष भैस खरा । प्रथम एकला असलेला तो आदीपुरुष भैस धनी हा आदीमुनी अवतार रूपात मागुन आला. शक्तीच्या ओवीच्या निरसनातुन अधिक ग्यान घ्यावे.

माव :- लिला, खेळ । **शेजुन :-** जवळ जवळ, ऐक शेजुन ऐक ।

ज्ञान :- नुसतेच ऐकुन वाचुन घेतलेले कोरडे ज्ञान ।

ग्यान :- ऐकलेल्या वाचलेल्या कोरड्या ज्ञानाचा अनुभवातुन घेवुन आलेले सार यांना ग्यान म्हटले आहे ।

गिण्यान :- ग्यानाच्या अनेक अनुभवातुन त्या अनुभवांचे सार काढुन सांगितलेले-गायलेले अनुभवजन्य ग्यान याला गिण्यान असे म्हटलेले आहे.

अहीना मुखी :- आदीपुरुष चतुर्पती या देहीला त्रिगुणांच्या पलीकडे पाहण्याची दृष्टी देवुन, देहीच्या निरंजन आत्मा वर चतुर्पतीचे ग्यान-भक्तीने सुक्ष्म सत् संस्कार टाकत राहीन. त्या त्या देहीच्या निरंजनाला प्रकाशीत करत देहीच्या अहीन आत्मारासाच्या मुखी आदीपुरुष चतुर्पती चे निरंजन गिण्यान सह सर्व गिण्यान देईन/होईन. **अहीन** या शब्दाचे अधिक ग्यान खंड०२/१३:-अजाताची ओवी मधुन घ्यावे.

उडवन तिर पतीची टोपी :-

जेव्हा चतुर्पती आदीपुरुष हा अहीन आत्मा मुखी चतुर्पती गिण्यान देईन, तेव्हा देहीवर असलेले तिन गुणांचे राज उडुन जाईन. तिन गुणांचे राजे हे आपआपल्या गुणांचे ठाणे रिकामे करतील. या तिन गुणांच्या तिन राजे यांचे मुकुटे खाली पडतील. ऐसे या तिन गुणांच्या पतीची म्हणजेच तिरं पतीची टोपी/मुकट तो धनी उडवन.

जित्ती :- चैतन्यमय, जिवंत, सजिव । **हिन :-** नित्कृष्ट दर्जाचे । **राख :-** राखड, भस्म/रक्षा

होणार नाही नाही म्हणता ! उसनं झाले । उभा राहुन फेडन सार.. :-

“ही चतुर्पता गाय कदापी जित्ती होवुन उभी होणार नाही.” “ऐसे होणार नाही नाही” असे जे तिरगुणी म्हणत आहेत, त्यांना विनवनी आहे की : तुमचे “ऐसे होणार नाही नाही” हे तुमचे म्हणणे आम्हास उसने दया ! आणी ‘ही गाय जित्ती होणार नाही नाही’ असे आमच्यासमोर म्हणु नका. ऐसे नाही-नाही म्हणणा-यांचे जे आमच्यावर उसने झाले आहे, ते सर्व उसने एक ना एक दिवस तो धनी फेडणार आहे. आम्ही जित्ती हो असे ‘हो-हो म्हणता’ जेव्हा ही चतुर्पता गाय जित्ती होवुन उभी होईन, तेव्हा तो चतुर्पती धनी उभा राहुन सर्व नाही-नाही म्हणणा-यांचे आमच्यावर झालेले उसने फेडन. आणी नाही-नाही म्हणणा-यांच्या मागे चौ-यांशी लागेल. ती ८४शी त्यां नाही-नाही म्हणणा-यांना कदा नाही चुकणार ! कारण की : आदीपुरुष भैसअवतार कृष्णा ची सांगी आह की :.

॥ नाही नाही म्हणन ! त्याहीला चौ-यांशी विगार ।

येण-जाणं त्याहीला लागन, कदा नाही चुकणार ॥ ०४/०३ ॥

म्हणुनच तुम्हा तिरगुणींना हात जोडुन विनंती आहे की : “ही पडीत गाय कदापी जित्ती होणार नाही ! याहीचा चौथा धनी उभा राहणार नाही ! ऐसे चतुर्पती च्या सांगीप्रमाणे होणार नाही ! ऐसे चतुर्पती ग्यानाप्रमाणे होणार नाही.” असे नाही-नाही म्हणत आमच्यावर उसनं करू नका. कारण आमच्यावर झालेले उसने फेडण्याकरीता आमचा धनी उभा राहणार. ही चतुर्पता गाय यवगाच्या मुळे ‘हो.हो म्हणता’ जित्ती होवुन उभी राहीन. हे निश्चित जाणा. धनी उभा राहुन हिशोव घेवुन मग नाही-नाही म्हणणा-यांच्या मागे चौ-यांशी लागेल हेही निश्चित जाण. म्हणुनच आमच्या समोर ही चतुर्पता गाय जित्ती होवुन उभी होणार नाही-नाही. ऐसे म्हणु नका. ही विनंती.

जुन पुंजन :- सत् यवगी जी कोणतेही कर्मकांड न करता, तिन देवांना न पुंजता फक्त सच्च्या भक्ती-भावाने चौथ्याच्या पुंजनाची पध्दत होती ते जुनं पुंजन ! जुन पुंजन बध्दलचे अधिक ग्यान खंड०१/०२/ओवी०३ निराकार निरंजन या ओवीच्या जनलोक लागले घ्यानी या टुकांच्या निरसनातुन घ्यावे.

पिसाळ ज्योत, शांती मुळ, स्वर्गिचे येतीन दोन केवळ :- भाव हा व्याकुळ असतो तर भक्ती ही वेडी पिसी असते. ‘पिसे झालो भैस नामी । आमच काय करन कोणी ?’ अश्या या वेड्या पिसे भक्तीची ज्योत म्हणजे पिसाळ भक्तीची ज्योत असलेले पिसाई । अशी पिसाळ ज्योत देहीत खेळवलेला पिसाळी भक्तीचा देवमनजी महाराज होवुन गेले. म्हणुनच त्यांच्याबध्दल भजन म्हटल्या जाते की : ॥ **पिसे भयान । भैसाचे द्युत । वाणी सांगे जगाला ॥** असा हा भैस नामी पिसा झालेला वेडा पिसा, पिसाळ ज्योतीचा पिशाळी द्युत देवमनजी होवुन गेला. असे हे पिशाळी ज्योत व शांती चे मुळ असलेले कैवल्य देही केवळ असलेले स्वर्गिचे कृष्णाजी व हेंगडुजी !

स्वर्गिचे येतीन दोन केवळ :- केवळ म्हणजे फक्त एकटाच शिल्लक राहीलेला, चारही देही सोडुन फक्त पाचव्या कैवल्य/केवळ देह धारण करुन आनंदाची ज्योत वनुन राहीलेला केवळ शंक निश्कलंकी कृष्ण आत्मराम ! असे स्वर्गिचे दोन केवळ येतीन. ते म्हणजे सुर्य ज्योतीचा अवतार आदीपुरुष कृष्ण व चंद्र ज्योतीचा अवतार हेंगडुजी. हे दोन केवळ देह धारण करणारे स्वर्गिचे द्युतगण यांना संग घेवुन येतीन !

दोहीत :- एकाच वेळी दोन दोन हित संबंध ठेवणारे । **नाथ :-** कृष्णनाथ । **बसवन :-** संबंध जुळवनं, जोडन । **नांत :-** नाते संबंध, हरीनामाचं न्यातं । **मुलकी :-** या ठिकाणी:, स्थानी । **पुरवन :-** अजाताचा पुरवा करनं, पुरवठा करन

मोडण देहीतलं तिरकुट सार :- देहीच्या नयनाच्या मध्यभागी थोडे वर रजगुण, सतगुण व तमोगुण यांचे राजे ब्रम्हा विष्णु महेश यांचे ठाणे आहे. खंड०३/०१:- मुळस्तंभीचा पाया या ओवीतुन या तिरकुटाचे ग्यान घ्यावे. जेव्हा आदीपुरुष राजा होईन आणी या चौथ्या राजाचा दरवार भरन, तेव्हा हे तिरकुटाचे तिन ठाणे मोडन आणी हे

तिन चाकर होतीन. शेष पाताळी इंद्र स्वर्गी या आदीपुरुष राजास शरणागता येईन. तरण उपाय करून आम्हाला तारण हा समर्था आदीरूपा आदीपुरुषा !

मोडन शिक्का धनी कोण ? त्याहीचे/तिघांचे द्रुत हिंडतीन वनवन :-

आदीपुरुष हा देहीचा राजा जेव्हा होईन, तेव्हा देहीतलं तिरकुट मोडल्या जावुन देहीतील तिन गुण व तिनगुणांचे राजे यांचे तिन शिक्के चालणार नाही. ते तिन शिक्के मोडन. जेव्हा चौथ्या सत्त्वगुणी राजा व्दारे तिनगुणांचे तिन शिक्के मोडल्या जाईन, तेव्हा तिर पती शरण येतीन. एकला चौथा धनी राहीन. तेव्हा तिनगुणी यांचा धनी कोणीही राहणार नाही. आता त्यांचा धनी कोण ?

तिनगुणी राजे यांचे तिनगुणी द्रुत यांच्या पाठीशी धनी नसल्यामुळे ते अशांत होवुन वनवन भटकतीन. आता या अशांत तिरगुणी जनांची शांती करन कोण ? देहीवर चारही शिक्के असलेले पुढे होणारे मानव द्युतगण, यवगीगण यां तिरगुणी अशात जनांना नाचवुन नाचवुन थकवुन शांत करेल. रजोगुणी ब्रम्हा, सत्त्वगुणी विष्णु, तमोगुणी शिवशंकर आणी चौथा शुध्द सत्त्वगुणी आदीमुनी अवतार हे चार शिक्के देहीवर असणारे रूपरूपाचे द्युतगण हे रूपरूपाचे भैसाचे राज्य आणण्याकरीता कामी लागेल. यांच्या याच कार्यामुळे पुढे राज होईन या भैसाचे !

ध्वजा :- झेंडा । **असमानी :-** विशाल, अति उंच, आकाशाला टेकलेला, असमान ।

विडा :- पण, नेम, अनमोल किमंतीचा जो तुमचा भाव आहे, त्या भावाला चतुर्पती नामी अर्पण करण्याचा विडा, शकुनाचा विडा, भैसाचे यवग आणण्याचे पण केलेला विडा । भैसाची सत्ता असलेला शिक्का आणण्याचा विडा । जिथे राहीन तिथे सत्कृत्य करत, चतुर्पती नामी राहण्याचा भक्ती भावाचा विडा ।

मोहर :- चौथ्या आदीपुरुष भैस नारायण च्या सत्तेचा शिक्का ! सत्तेची मोहरं । खंड०२/१६:-सांगी केली त्वा मोहरं वाजवली या ओवीच्या निरसनातुन मोहर बद्दल चे अधिक ग्यान घ्यावे.

गादीवर विडा :- या देहीवर या भैसाच्या सत्तेचा झेंडा फडकवुन, चौथ्या प्रती सच्च्या भक्ती भाव अर्पण करण्याचा एकच धर्म एकच नेम । चतुर्पती नामाची महीमा वाढवण्याचा विडा/नेम चतुर्पती च्या सच्च्या भक्तांनी घेतलेला आहे.

जेवतीन विडा :- ॥ भजन करता मिळेल ज्ञान-भक्ती भावाच्या विडयांचे भोजन । ऐस सांगुन ठेवल आहे कृष्णानं : धन्याचा वर्षाव पडन चौकोणी मेघांचे निरंजन ज्ञान धारांचे या देहधरणीवर पर्जन्य । ऐसे पर्जन्य पाडुन नित कोर धान्य पिकवन तो या भुम्मेवर । या मेघनिळ चे अवल्ल पिक येणार । अन्नाचा हा कार जाणं । होईन देवरायाचं देणं । अधिक ग्यान खंड०४/०७:-आकाश जाणुनी पिता ओवीच्या शब्दार्थामधुन घ्यावे

॥ भजन करता मिळन भोजन, हरीचं नित्य ।

नाम घेता चुकतीन/तुटतील चौ-यांशी यवन/बंधन ॥

॥ भजन करता मिळन भोजन । विदुचं नित्य, नाम घेता होईन देवाचं देणं ॥

तेव्हामग भजन करता करता भक्ती भाव अर्पण करत परमय सुख व अंबर पद देणारा सच्च्या ज्ञान-भक्ती-भावाचा विडा सच्चे भावीकभक्त भजनी जेवतीन.

॥ कृष्ण महाराज धनी अवधुत ॥